

holde paa den bestaaende Tilstand, og faa, naar det Tidspunkt kommer, at Forhandlingerne ere faa vidt, at vi kunne staa ligeoverfor hinanden med samme Forudsætninger: Medgang paa Loldafgifterne, Dækning paa de og de Skattelove, faa ville vi overveie, hvad vi kunne give slip paa, og hvad vi kunne finde det nødvendigt, at der faa til Gjengjæld dækkes med; faa er det Tidspunkt kommet, da Smøbekommen er paa sit Sted, og faa er det, at vi skulle overveie, hvor langt vi kunne strække os. Hvis vi derimod paa Forhaand vilde bortkaste Noget, vilde det være fuldstændig i Strid med det System, som vi netop ved Dagsordenen i sin Tid vedtog og forelagde den ærede Finanzminister, og hvori vi udtalte os for en samlet Overveieelse, som førte os til Erjendelse af, haade hvilke Afgifter vi kunde opgive, og hvilke Indtægter man faa til Gjengjæld skal fastholde. Det er det System, som vi i Stort og Smaat have gennemført, og det er det, vi ogsaa ville fastholde ved Dækningen; derfor: Dækning og Medgang samtidig.

Naar det faa blev sagt, at jeg havde forment, at Olfkatten og Brændevinsfkatten vare udelukkede fra at komme i Betragtning som Kompensationsfkatter, tror jeg, det er en Misforstaaelse. Jeg har paa ingen Maade sagt, at de vare udelukkede, men jeg har kun sagt, at man har forbeholdt sig fuld Frihed, og tiltrøds for, altsaa, at der er særlig fremhævet Olfkatten og Brændevinsfkatten, har man ikke paa nogen Maade villet indskrænke sig til dem, men man har villet forbeholde sig fuld Frihed med Hensyn til ogsaa at tage andre Skatter med, og det er altsaa fra dette Synspunkt, at jeg maa fastslaa, at der er en Uklarhed, at man ikke veed, paa hvilken Maade Medgangen skal dækkes. Naar man faa siger, at man ikke har havt Tid til at overveie de andre Skattelove, ja, faa er det jo ganske vist Noget, som kan gjælde for denne Samling. Men faa er der jo en anden Samling, hvor man kan overveie dem, og er det Alvor, at man virkelig vil fremme Reformerne, forekommer det mig, at der vilde være god Leilighed til i den følgende Samling at tage Spørgsmaalet op og faa forberede disse Lovforslag. Saa kunde vi komme til den samlede Forhandling af dem alle, og faa kunde vi først med Nytte gaa til en endelig Afgjørelse i faa Henseende. Thi det er jeg ganske enig i, at det er en Reform, som det er af Betydning at fremme, men jeg tror paa den anden Side ogsaa, at det er en Reform, som maa fremmes med Samvittighedsfuldhed, med Omhu og med Betænkshedsfuldhed. Det gjælder her om, at man ikke for-

haster sig, thi denne Reform griber i den Grad ind i Statskassens, Samfundets og Borgernes Interesser, at de visseelig have Krav paa, at vi til det Yderste tage ethvert enkelt Punkt under Overveieelse, og fra dette Synspunkt forekommer det mig, at det gjælder om, at man her paa den ene Side skal stynde sig, men paa den anden Side dog unde sig al den Tid, som er nødvendig til at overveie, og det gjælder ogsaa særlig haade om Brændevins- og Olfkatten. Jeg vil i faa Henseende fra dette Synspunkt sige, at det vilde slet ikke være heldigt, hvis vi saaledes paa Forhaand dekreterede, at der skulle gives en Olfkat. Bryggerne have en berettiget Interesse i, at det grundig overveies, paa hvilken Maade den skal bevilges, og at man ikke, naar man kommer til Overveieelsen, har bundet sig forinden, faa at man maa sige: Ja, det er galt, men vi ere jo engang bundne til en vis Løsning. Jeg tror, at det, fra hvad Side man faa ser det, er rigtigt, at man tager denne Sag og fremmer den paa den ene Side med al den Over og Flid, som det er muligt, og paa den anden Side med al den Omfigt, Betænkshedsfuld og alle de grundige Undersøgelser i alle Entkethederne, som en saadan Lov, særlig en ny Lov som den om Olfkatten, fuldtud har Krav paa; thi kun paa den Maade vil den Interesse blive fyldestgjort, som Borgernes have i, at Lovgivningsmagten ikke tager sig Arbejdet let, men grundig og indgaaende underfkaster enhver Lov en samvittighedsfuld Undersøgelse. Naar det faa blev sagt, at det var urigtigt, naar jeg havde sagt, at Fællesudvalget ikke kunde magte disse Spørgsmaal haade om, hvor Meget der skulle kompenseres, og paa hvilken Maade Kompensationen skulle foregaa, faa mener jeg selvfølgelig under de Forudsætninger, hvorunder vi vilde komme til at forhandle; Olfkatloven og Lovene om Brændevinsbestatningen vilde slet ikke da være endelig behandlede, og jeg anser det nu for givet, at det ikke kan være Meningen, at hele Lovgivningsarbejdet i Henseende til Forberedelsen af Olf- og Brændevinsfkatten skulle tage sin Begyndelse i Fællesudvalget, faa at disse Love en, to, tre skulle expederes der. Det er en Lovgivningsmaade, som jeg siger, at Borgernes kunne protestere imod, fordi det ikke er paa den Maade, at Love skulle blive til. De skulle have deres gjentagne, grundige Behandling i hvert Thing og ikke saaledes blive til over Hals og Hoved. Men naar vi derimod til næste Aar, efterat alle Forslag ere behandlede, kom til Fællesudvalget, ja, faa vilde de fornødne Forudsætninger for at komme til en endelig Afgjørelse netop foreligge.